

niştir. Yurdumuzda işlenmemiş yerler çoktur. Sümerbank, Etibank'tan daha büyük ve bundan daha geniş ölçüde olabilecek, Devlet sanayi ve maadin müesseselerinin istihsalâtı artırmak için, bu işlenmemiş sahalara girebilir. Bu suretle Türkiye'de iş yapacak sahalardan kapanmış değildir. Yapılacak işler çoktur.

H. A. ŞANDA

1948 MUALLİMLER BİRLİĞİ DİL KONGRESİ

23, 24, 31, Ekim günleri «İstanbul Muallimler Birliği» tarafından Eminönü Halkevinde «Dil Kongresi» açıldı. Bu kurultayın yapılacağını duyduğumuz zaman sevinmiştik.. Son zamanlarda dilimizde bir kargaşalık sürüp gidiyor, herkes dilediği şekilde, düşünmeden, kalemine ve diline ne gelirse onu yazıyordu. Bundan 15 yıl önce ortaya atılan dil devrimi, dilimizi yabancı etkilerden kurtarıp bağımsız bir dil haline getirmek amacını güden dil devrimi unutulup, dilimize yeniden arapça, farsça, osmanlıca, fransızca hattâ son zamanlarda moda olan bir de ingilizce kelimeler yığına sokularak türkçe diye bir şey ortada kalmıyordu. Bu arada Türkçe meselesinin büyük bir «dâvâ» olduğunu görenler dilimizi kurtarmaya çalışıyorlarsa da bu sefer de ortalıkta bir ikilik hüküm sürüyor. İşte «Muallimler Birliği» nin bir dil kurultayı yapacağını duyduğumuz zaman bütün bunları gözönünde tutarak sevinmiş, ancak bu toplantının bu kadar bilim yolundan uzak yapılacağına ihtimal vermemiştik. İçlerinde bu meseleye aykırı olanlar bulunsa bile yurdumuzun aydınlarını teşkil eden öğretmenler elbette bilim esaslarına dayanan tenkitler yaparlar, ve dilimizi özleştirme uğruna çalışanların zorunlukla düştükleri bazı yanlışları gösterirler, onların çalışmalarına daha iyi düzen vermiş olurlar diye düşünmüştük.

«Muallimler Birliği» nin üç «kongre» gününde de bulundum.

Dil devriminden yana olan ve olmıyanların konuşmalarını baştan-başta dikkatle dinledim. Bütün olup bitenleri anlatmak yerinde olur.

1. Kurultay:

23 Ekim Cumartesi günü saat 14 te Eminönü Halkevi salonu öğretmenler ve dille ilgili olanlarla dolu idi. Kurultayı düzenleyenler başkan seçilmesini ileri sürerek Dr. Adnan Adıvarı teklif ettiler. Ön sıralarda oturan bir kaç kişinin el kaldırması ile çabucak karar verilerek Adnan Adıvar Başkanlığa getirildi. Başkandan sonra ya-

zıcaların seçilmesi de aynı şekilde oldu. Sonra toplantının amacını belirten beyanname okunacaktı. O sırada ön sıralarda oturan —sonradan ilkökul öğretmeni olduğunu öğrendiğimiz — bir genç söz alarak bir teklifte bulundu. Teklifi şu idi: «Bugün bir Dil Kurultayı yapmak için toplanıyoruz. Böyle bir toplantıda dil devrimine önderlik eden Atatürk'ün adına bir dakika saygı ile eğilmeği teklif ediyorum.» Bu teklifin salonu dolduranların alkışları ile karşılanmasına rağmen, Başkan, eli ile üyeleri göstererek, genç öğretmene «teklifiniz kabul edilmiştir» demekle yetindi, ve sözüne devam etti. Bunun üzerine genç yeniden aayağa kalkarak herkesin kabul ettiği teklifinin tatbikini istedi. Başkan bu sefer kızarak: — «ne yapalım istiyorsunuz, işte teklifinizin kabul edildiğini söyledik» diyerek adetâ ısrarla yine sözüne devam etmek istedi ise de salonda gürültüler olmaya başladı, teklifi tatbik edin diye bağırانlar oldu. Genç yine sözlerini tekrarlıyor, başkan da bildiğinde ısrar ediyordu. Nihayet önde oturanlardan bir sayın zatın «Baylar gürültü edeceğimize kalkın ayağa tazim vazifemizi görelim» diye yüksek sesle söylemesi üzerine herkes saygı ile ayağa kalktı. Başkan da salonda bulunanlara uymağa mecbur oldu.

İşte daha kurultayın başında elektrikli bir hava esmeğe başlamıştı. Bizim de içimize bir kuşku düştü.

Bu hal yatıştıktan sonra «beyanname» okundu. Bir Dil Kurultayında okunan beyannameye dile daha fazla özenilmesini, osmanlıca ve öztürkçe neyi savunursa savunsun fakat kendi görüşü içinde düzenli, tutarlı bir dil kullanılmasını beklerdik. Savunacakları dil acaba bu dil mi diye merakla düştük.

Bundan sonra milli kültür dernekleri adına kurultaya davet edilenlerin raporları okunacaktı. İlk olarak «Türk Dili ve Edebiyatı Mezunları Cemiyeti» adına Zahir Güvemli raporunu okudu. İkinci olarak «Türk Halk Bilgisi Derneği» adına Naim Kılıç konuştu. Türk Halk Bilgisi Derneği adına konuşan bir kimsenin halk dilini hiçe sayıp dil devrimi aleyhinde konuşmasını biraz garip karşıladık. Üçüncü olarak «Türk Dil Kurumu» adına konuşacak olan B. Besim Atalay'a söz sırası gelince, Başkan şimdiye kadar bir yanlışlık yapıldığını, zamanın fazla alınmaması için dernekler adına konuşacakların 15 dakikadan fazla konuşmaması lâzım geldiğini söyledi. Bunun üzerine Besim Atalay saatini çıkarıp masanın üzerine koydu ve «bana 15 dakika dediniz ona göre hazırlandım» diyerek

raporunu okudu. Bu raporda niçin öztürkçe kullanmamız gerektiğini, bu hususta gidilen ve gidilmekte olan yolları kısa fakat açık bir şekilde anlattı. «Hür Fikirleri yayma Cemiyeti» adına Burhan Aydın Cemiyetinin kanaati olarak osmanlıcaı savundu. Ve başta Türk Dil Kurumu olmak üzere, bütün dili sadeleştirme hareketlerini protesto etti. Dili rasgele insanların değil şairin, edibin yaratabileceğine işaret etti. Kurullar adına son konuşan Türk Talebe Birliğinden Muzaffer Aşkın oldu. Gençlerin bu kurultayda bütün konuşacakların iyi niyetli olduklarına inandıklarını ve kendileri Atatürk'ün yolundan hiçbir sahada ayrılmıyacaklarını söylemekle yetindi. Zaten bizce bu kadarını söylemek te yeterdi.

Sıra raporların okunmasına gelmişti. İlk olarak Sayın Prof. Halide Edip Adıvar «İngilizcenin tekâmülü ve Türkçemiz» hakkında uzun bir rapor hazırlamışlardı. Biz bunda ilmî bir karşılaştırma beklerdik. Bu bekleyişimiz de boş çıktı. Halide Edip Adıvar herşeyden önce Osmanlıca ağır yazı dilinin hiçbir zaman konuşulmamış bir dil olduğunu unuttular galiba. Yoksa bunu gözönüne almaları gerekirdi. Biz şimdi Arap medeniyetinden çıkmış yeni bir medeniyete yönelmiş bulunuyoruz. İngilizler eskiden de şimdi de aynı medeniyetin içinde bulunuyor. Bugün Araplar bile modern bilimleri İngilizce okutmağa mecbur oluyorlar. Çünkü dilleri buna yetmiyor. Sonra İngilizcenin bir devrinden sözederken Türkçede de buna karşılık bir devri gösterecekleri yerde birdenbire konu dışına çıkıyor ve meselâ Türkçeye vurgunluklarını lalalarından dinledikleri masallara borçlu olduklarını söylüyorlardı. Masallar halk dili ile söylenir, savundukları dil osmanlıcadır. Acaba İngilizcenin hangi devrinde yazı dili ile konuşma dili birbirinden bu kadar ayrılmıştır.

İkinci olarak konuşan Prof. Sadri Maksudi Arsal «Dil islâh hareketleri ve Türkçemiz» adında uzun bir rapor verdiler. Başka memleketlerde dil islâh hareketlerinin nasıl yapıldığını, Türkçenin de bütün öteki milletlerin gittiği yoldan gittiğini gösterdiler. Bu arada dil kurumunun da vazifesini başarmış olduğunu, ama elbette kusurları olmuş olacağını, kusurları olmuştur diye bir kurumu kaldırmak değil, bunların aksaklıklarını düzeltmeğe çalışmamız gerektiğini ve hattâ artık ayrıca bir Dil Akademia'sı kurmak zamanı geldiğini anlattılar. (Sadri Maksudi'nin konuşması 15 dakikayı geçtiği için başkan müdahale etmek istedi, üyelerin çoğunluğunun isteği ile sözlerine devam ettiler.)

Bundan sonra Nihat Sami Banarlı Türkçemizin ahengi adında bir konuşma yaptılarsa da konuştukları dilde pek bir ahenk bulamadık.

Kemal Emin Bora da ilmî olmaktan oldukça uzak bir konuşma yaptılar. Bayan kelimesini bilmem kim kime söylemiş o da bunu hakaret saymış. Sonra ölü kelimelerle hortlamak ölü babamızı buraya getirmek gibi bir şeymiş v.s.

M. Şekip Tunç da bir sıra peşin hükümleri sıraladılar. Acaba sayın hocamız kendileri de bir peşin hükümden mi hareket ediyorlardı.

Nureddin Ergin'in dil islâhında akademik çalışma adlı konuşmasında yine bir akademi kurulması teklifi ile karşılaştık.

Prof. G. Kessler Almancanın tekâmülüne dair bir konuşma yaptılar. Bu konuşmayı dikkatle dinleyenler gördüler ki, Almancada da tıpkı bizde olduğu gibi dil hareketleri olmuştur. Almanca da 17. yüzyıldan sonra esaslı dil çalışmaları oldu, dil dernekleri kuruldu. Orada da bu işe karşı gelenler, Almancanın yalnız başına bir bilim dili olamayacağını söyleyenler vardı. Hemde bunlar — tıpkı bizde olduğu gibi — Devlet adamlarından çok Üniversite profesörleri idi. Bunlara Prof. Kessler münevver uşaklar deyimini kullandı. Son olarak da sözlerini şöyle bir cümle ile bitirdi: Bugün Almanya yenilmiş, büyük bir felâkete uğramıştır, açtır, sefalet içindedir, çıplaktır. Buna rağmen hâlâ dil islâh işlerini herşeyin üstünde tutuyor, milletler ancak dilleri ile ölmez olurlar.

Bundan sonra Hıfzı Tevfik Gönensay «Dil meselesi ve Programlar» hakkında bir konuşma yaptı. Edebiyat derslerinde okutacak kitap bulamıyorlarmış, bari öztürkçe kelmelerden mürekkep hikâyeler icat edilseymiş de onları okutsalarmış. Bir edebiyat hocasının ağzından zamanının edebiyat yazılarına bu kadar yabancı kaldığını işitmek pek acı .

10 dakika aradan sonra özel ve teknik konulara dair raporlar okunacaktı. Ayrılmak zorunda olduğum için bu konularda konuşulanları dinliyemedim.

2. Kurultay:

24 Ekim Pazar. Bu gün salonda daha büyük bir kalabalık görülmüyordu. İlk olarak İsmail Habib Sevük «Dil Dâvası» üzerine konuştu. İ. H. Sevük'ün konuşmasında son günlerde çok görülen bir şey gözümüze çarptı. Atatürk'ün herhangi bir eserine, devrimine taraftar

olmayanlar bunu açıktan açığa söyleyemiyorlar da, onun eserine karşı gelmek için onun büyüklüğü ile boy ölçüşülemeyeceğini anlayınca, onun herhangi bir eylemini kendilerine göre yorumlamak yolu ile yine ona sığınıyorlar. İ. H. Sevük bizde dil devrimini anlatırken Atatürk'ün tavrını şöyle göstermek istedi: Her büyük adam gibi Atatürk'ün de iki büyük yönü vardı. Biri idealistliği öteki realistliği. İdealist Atatürk Türk Dilini bütün yabancı bağlardan ve kelimelerden kurtarmak istemiş, Türk Dili Tetkik Cemiyetini kurmuştur. Fakat az zaman sonra realist Atatürk bu işin çok ileri gittiğini görmüş, dilde devrim olamayacağını anlamış ve idealist Atanın kulağına fısılamış: çok ileri gidiyorsun. Bunun üzerine realist Atatürk «tılsımlı anahtarı» bulmuş, Güneş-Dil Teorisini ortaya atmış. Bu teoriye göre «meğer o binlerce arapça kelime türkçeymiş». Evet İ. H. Sevük aynen son cümleyi kullandı. Kendilerine şu kadar hatırlatmak isteriz ki Atatürk hiçbir zaman binlerce arapça kelimenin Türkçe olduğunu söylemek için Güneş-Dil Teorisini kurmamıştır. O teori sadece kelimelerin asıllarını bilmeden iş görmemek, bizden yabancı milletlere ve onlardan bize geçen kelimeleri asılları ile ortaya çıkarmak, Türkçe kökleri bilim yolu ile bulmaktadır. Bu teori önce Mar tarafından ortaya atılmış ve Atatürk tarafından genişletilmiştir. Yoksa Atatürk İ. H. Sevük'ün kurultaydan sonra Cumhuriyet Gazetesinde çıkan yazılarında öne sürdüğü gibi Güneş-Dil Teorisini dil devriminden «ric'at» için ortaya atmamıştır. Atatürk ric'at etmeyen kumanlanlardandı. O sadece kuvvetlerini toplamak, daha iyi ileri atılmak için bir düzen içinde geri çekilmesini biliyordu. Dil işinde de gerilemeye yer vermezdi. Netekim Güneş-Dil Teorisinden iki yıl sonra ağdalı eski ders kitaplarını kaldırıp yerlerine öztürkçe terimlerle hazırlanmış kitapları koydurtan da kendisi idi.

İ. H. Sevük'ten sonra Ali Rıza Korap «Dilin Bünyesi» hakkında karışık bir konuşma yaptı.

Bundan sonra sayın hocamız Ziyaeddin Fındıkoğlu «Lisan Sociologisi ve Türkçemiz» adlı konuşmasında bir çok nükteler ve alaylarla Türkçemizin içine düştüğü hali anlattılar. Bu işin devlet basıncı ile olduğunu, imtihan korkusu, memurluk kaybı gibi düşüncelerle bu dilin kullanıldığını söylediler. Bu işe gönülden taraftar olanları da hasta olarak gördüler. Sayın hocamızın konuşmaları arasında tezatlar da gördük. «Dil bir organizmadır dile müdahale edilemez»

dediler, biraz sonra da organisma'ya aşı yapılabileceğinden sözettiler. Sonra «Kimbilir ne gibi hadiselerle sayru kelimesi yerine araplardan hasta kelimesini istikraz etmişiz» diyen sayın Prof. Fındıkoğluna açıklayamadıkları hadiselerin sözünü etmeği yakıştıramadık. İlim her olayın açıklanmasını ister. İlim esaslarına dayanmak iddiasında olan kurultay üyeleri de bu isteğe uymadılar. Sonra mademki «istikraz» etmişiz, artık bunun vadesi dolmuş olduğundan yine onlara geri verebiliriz.(1)

Halil Nimetullah Öztürk «Uydurmadan işlemeğe doğru» adlı bir konuşma yaptılar. Bu konuşma ile öztürkçe kelimeleri uydurma diyenlere cevap verilmiş oluyordu. Asıl uydurma olan kelimelerin osmanlıca kelimeler olduğunu, arapça ve farsça kelime köklerini alıp bunları hiçbir kurala uymadan değiştirerek, uydurarak dilimize soktuğumuzu — bir kaç kelimeyi tahtaya da yazarak — açık bir şekilde gösterdiler. Oysaki öztürkçe hareketinde «uydurma» değil «işleme» yaptığımızı, türkçe kökleri Türk Dilbilgisi kurallarına göre işleyip dilimizi zenginleştirdiğimizi zengin misallerle ve metodlu bir şekilde anlattılar. Tabii H. Nimetullah'ın sözleri 15 dakikayı geçtiği için başkanın sözünü nasıl kesmek istediğini, ancak dinleyicilerin ısrarlı istekleri üzerine sözlerine devam ettiğini uzun uzadıya anlatmağa lüzum görmüyoruz. Anlaşılan kurultayı düzenleyenler ilim yolunda konuşulmasını sevmiyorlar da böyle konuşan biri oldu mu canları sıkılıyordu.

Mithat Sadullah Şandar öztürkçe hareketini tenkit edenlerin en derli toplu konuşanı oldu. Bir dil akademiası kurulması gerektiğini anlattı. Dil devrimi değil de dil sadeliği yapılmasının doğru olduğunu göstermek istedi. Bu sade dil için verdikleri misal bizi sevindirdi. Çünkü Ruşen Eşref'in dil kurultayı açılış nutkundan okudukları parça düpedüz öztürkçe kelimelerle ve hemen hemen hiç osmanlıca kelime kullanmadan yazılmış çok güzel bir yazı örneği idi. Sade dil örneği diye verdikleri yazı bir öztürkçe örneği idi. Ve yarım sahifelik parçada beş altı yeni kelimeye rasladık. Burada şu sonucu çıkararak sevindik: demek ki öztürkçe kelimelerin çoğu öyle içimize işlemiş ki artık onları ötedenberi var olan sade kelimeler sanıyoruz. Bu dil devriminin zaferidir. M. S. Şander sözlerini «kervan yürüyor yürüyecektir» diye bitirdiler. Evet, kervan yürüyor, ama yürüyen kervan öztürkçenin kervanıdır.

(1) İlle de «istikraz»! Ödünç aldık denemez miydi?.

10 dakika aradan sonra özel konulara geçildi.

Halit Yaşaroğlu konuşmasında özellikle imlâ üzerinde durdu. Herşeyden önce bir imlâ sözlüğü yapılması gerektiğini gösterdi.

Tevfik Remzi Kazancıgil Tıp ve Biyoloji terimleri üzerinde düşüncelerini söylediler .

Nuri Karahöyükü matematik terimleri üzerinde konuştu. Bu arada Türk Tarihi ve Türk Dili hakkındaki bilgisizliğini açık bir şekilde ortaya koyan N. Karahöyükünün Üniversite mensubu olduğunu hayretle elimizdeki programda okuduk. Türkler araplarla tanışmadan önce çadırlarda yaşıyorlar, hayvan sürüyorlarmış, dilleri de 5 - 6 kelimededen ibaretmiş. N. Karahöyükü acaba hiç tarih okumamışlar mı? Tarih okumadıysa bari Türk Dili hakkında konuşmadan önce Divanı Lûgat-et Türk'ü bir görseydiler.

Tıp ve Anatomi terimleri hakkında konuşan Prof. Zeki Zeren ilk olarak «ben hasta değilim, görüyorsunuz» cümlesile söze başladılar. (Bu, biraz önce dil devrimine bağlı olanlara hasta diyen Fındıkoğluna bir cevaptı.) «Ben hekimim, sayın arkadaş hekim değildir, teşhisi yanlışdır» diye sözlerine devam ederek bundan tam 20 yıl önce 1928 de yani dil devriminden önce ve harf devrimi sırasında okutulan anatomi kitabının bir konusundan parça okudular. Tabii hiç kimse bir şey anlamadı. Sonra bu yıl okutulan anatomi kitabının aynı konusundan parça okudular. Her arapça «istilâhın» yerine bir türkçe karşılık konmuş, hepimizin anlayacağı dille yazılmış bir kitaptı. Dil devriminin sonucu olarak böyle anladığımız bir kitaba kavuşmuştuk.

Tabiiye Terimleri üzerinde konuşan Harun Reşit Kocacan'da öztürkçe terimlerin faydalarını belirttiler.

Son olarak Abdülkadir Karahan bir nutuk verdi. Burada dil meselesinden çok edebiyat dersi programları bahis konusu idi.

3. Toplantıda söz söyleyecek olanların adları yazılarak toplantıya son verildi.

3. Kurultay

31 Ekim Pazar. Bugün salon iki toplantıdan daha kalabalıktı. Bu toplantıda önce geçen toplantıda söz alanlar söz alma sırasına göre konuşacaklardı. İsmail Habib Sevük başkanlık ediyordu.

Önce Besim Atalay alkışlar arasında kürsüye çıktı. Geçen iki toplantıda konuşanları cevaplandırdı. Yine alkışlarla sözünü bitirdi. Arkadan Sadri Maksudi Arsal da yine alkışlar arasında konuştu.

İtirazların nasıl doğru yapıldığını herkes görüyordu. Konuşacaklar arka arkaya kürsüye çıkıyor, sanki hepsi sözbirliği etmiş gibi dil devrimine karşı konuşanların sözlerinin boşluğunu gösteriyor, bilgisizliklerini yüzlerine vuruyorlardı. Bütün konuşanların adlarını öğrenemedik. Bu arada Recai Cin, Rıza Serhatoğlu da çok güzel itirazlarda bulundular. Başkanın ve kongreyi düzenleyenlerin canı sıkıldığı apaçık bir şekilde belli oluyordu. Bir ara ak saçlı bir hanım başkandan alkışlara engel olmamasını istedi. Başkan çaresizlik içinde boyun eğdi. Bir hafta önce kendileri alkışlanırken engel olmadığı halde bugün nasıl bir şey diyebilirdi. Hele ilk hafta söz alanların sonuncusuna sıra geldiği zaman salon baştanbaşa elektriklenmişti. Son sözü Nihat Sami Banarlıya vermişler. Halbuki birinci toplantıda son söz alan Cemal Güntekin olmuş. Cemal Güntekin bunu bildirdi. Buna rağmen Başkan yine sözü Nihat Sami Banarlı'ya vermek istedi. Bunun üzerine orada bulunan birçoklarının tanıklığı ile anlaşıldı ki N. S. Bandarlı 1. toplantıda bulunmamıştır, ve Recai Cinden sonra Cemal Güntekin söz almıştır. Tabii bu ara güürültüler oluyor, bir kargaşalık da görülüyordu. En sonu başkan bir yanlışlığın yapıldığını kabul etti. Cemal Güntekin alkışlarla kürsüye geldi. İtirazlarının en önemlisi İ. H. Sevük'e karşı oldu. 1937 de yani Güneş-Dil Teorisinden iki sonra kendisinin Sivas Milli Eğitim Müdürü iken Atatürk'ün Sıvasa geldiklerini, birlikte okulları gezdiklerini, bu ara bir matematik dersinde eski terimlerle yazılmış bir kitabı Atanın yırtıp «bunları okutmak budalalıktır» dediğini ve hemen ertesi sene bütün okul kitaplarının değiştirilerek yerlerine öztürkçe terimlerle yazılmış kitapların konduğunu anlattı, ve işte Atatürk'ün realisliğinin bu olduğunu söyledi. Atanın mirasının büyük bir kısmını Türk Dil Kurumuna bağışlamasını da onun idealistliği olarak gösterdikten sonra öteki itirazlarına geçti. Sözleri alkışlarla karşılanıyordu. Yalnız önde bulunan bir kaç kişinin bu işe canı sıkılıyordu. Onları da tarafsız olan başkan biraz avutmak için olacak, hatip konuşurken dayanamayıp müdahale ederek şöyle söyledi: «Böyle tutturmuş böyle gidiyor, bırakın terennüm etsin.» Buna rağmen Cemal Güntekin sözüne devam ederek alkışlar arasında konuşmasını bitirdi.

1. Oturuma son verildi.

2. Oturumda 2. Kurultayda söz alanlar konuşacaklardı. Bu 15 - 20 dakika içinde düzenleyici kurul, ne düşündüyse, bir yanlış-

lık yapıldığını önce geçen kurultaydaki raporların özetinin okunacağını sonra itirazlara yer verileceğini söylediler. Herkes önce itirazların yapılmasını istiyor, gürültüler oluyordu. Bu arada bir yaşlı zat kalkarak gençlerin balkona çıkarılmasını, orada istedikleri gibi bağırarak alkışlamalarını teklif etti. Teklifi gürültüler arasında kayboldu. •

En sonunda oylara başvurulmasına ve çoğunluğun itirazları dinlemek istemesine rağmen, başkan önce bir yanlışlık yapıldığını şimdi onun düzeltilip komisyon raporlarının okunması gerektiğini söyledi. Mithat Sadullah, Nuri Karahöyükü raporlarını okudular. 3. Raporu okuyan A. Karahan o kadar uzun konuştu ki üyelerin çoğu dışarı fırladı, salon yarıdan fazla boşaldı.

Raporların okunması bittikten sonra raporlara itirazlar yapıldı, bu arada yine önce mi yapılsın sonramı gürültüleri oldu. Nihayet vakit de ilerlediğinden 2. toplantıda söz alanların konuşmasının zamanı ayrıca bildirilecek bir toplantıya bırakılması uygun görüldü ve toplantı dağıldı.

Bir sürü yanlışlıkların yapıldığını kendileri itiraf eden kurultay düzenleyicileri kurultayı bu yolda düzenlemekle yanlışlığa düşüklerini anladılar sanırım.

Bedia AKARSU